

Ernszt András & Körei Sándor: Longing for Gaia

Kurátor: Farkas Tiffany

Megnyitó: 2024. 12. 04. szerda, 18:00

Megtekinthető: 2024. 12. 05 – 2025. 02. 01.

A történelem során az ipari forradalmak mindig is kettős hatást gyakoroltak az ember és a természet viszonyára: miközben a technológiai fejlődés elidegenítette az embert a természettől, egyúttal hozott magával egyfajta bioromantikus gondolkodást. Ez a gondolat a 19. század második felében a romantika nyomán bontakozott ki, és az élővilág iránti mély érzelmi kötődést, az ember és természet közötti kapcsolat újrafelfedezését, illetve a természettel való harmonikus együttélés vágyát hangsúlyozta, amit a modernizáció és az ipari forradalom hatásai háttérbe szorítottak. Napjainkban, a negyedik ipari forradalom korában újraéledt egy hasonló bioromantikus hullám, amely ismét a természet misztériuma, az emberi érzékenység és az ökológiai egyensúly iránti vágy felé fordítja tekintetünket.

1996-ban jelent meg David Abram *Az érzékek igézete* című könyve, melyben az amerikai ökofilozófus a fenomenológiai perspektívából vizsgálja az ember és természet elidegenedett viszonyát. Abram úgy véli, hogy a modern ember egyfajta „érzékszervi szegénységben” él, mert a természetes tapasztalatokat egyre inkább a virtuális világon keresztül közvetített élmények váltják fel. Az ember érzékei és a világ között mély, intuitív kapcsolat áll fenn: azonban az érzékszervek, amelyek egykor közvetlen kapcsolatot biztosítottak a tájjal, az időjárással és az élővilággal, amelyek világunkat konstruálták, ma már háttérbe szorulnak. "A táj magához vonzza a figyelmünket, mintha titokzatos történeteket mesélne, amelyeket csak akkor érthetünk meg, ha elcsendesedünk, és megnyitjuk érzékeinket" – írja Abram.

A kiállítás fókuszában a természet sejtelmes, titokzatos karakterisztikája áll, ami még inkább mélyíti a megismerése és a kapcsolódás iránti vágyakozást. Ernszt András festményei és Körei Sándor üvegszobrai meditatív szemlélődések a természetben, amely során a művészek maguk és a néző is próbálja megfejteni, megérteni a természetbe vetettség absztrakt létélményét. Ernszt festményei síkban imitálják a derengő tájak térbeli illúzióját: az egymásra rétegződő ágak, hajtások és a lombkoronák kavalkádját utánzó rétegek delejes erdei tájak, amelyekben könnyen elveszik a tekintet. A ködös vastag, takaró akril rétegen keresztül felsejlik a nyomhagyás szándéka, azaz az alkotói gesztus a festék folytatásában vagy a festőkéssel expresszíven felhordott festékekben, míg mellette a kvázi főszerepben megjelenő konkrét természeti formák precíz rendezettséggel és szerkesztettséggel mutatnak rá a természetben rejtetten megjelenő matematikai szabályrendszerekre. Körei művei a természet és emberi beavatkozás komplex viszonyát vizsgálják. Üvegszobrai az egymás mellé szigorúan szabályos rekeszekbe rendezett száraz virágokkal olyan (növény)rendszertani módszerekhez hasonlítanak, amivel a természettudományos archiválásokat, kutatásokat és bemutatásokat is végzik. Az üveg mögé zárás aktusa érinthetlenné teszi a növényeket és egyfajta tiszteletteljes megőrzésre kínál lehetőséget, de egyúttal kiszakítja organikus életciklusából és egy antropocentrikus ökoszisztémába helyezi. A kiállításon bemutatott savmárt üvegszobrok ellenben épp, hogy elrejtik a homályos üveg mögött bújó, néhol az üveg falához tapadó fiktív növényeket, amik így a képzelőerőnkre és emlékeinkre támaszkodva ölthetnek csak formát.

A homály mögé belátni kívánó emberben erős vágy ébred a megismerhetetlenség iránt: Gaia, a természet misztériuma és a vele való kapcsolódás iránt. Ez a vágy ráébreszt bennünket arra, hogy egy összefüggő, szimbiotikus rendszer részei vagyunk, ahol minden élő és élettelen elem egymásra hat, és ahol az emberi lét elválaszthatatlan a természet rejtett törvényszerűségeiről.

////////// ENG

András Ernszt & Sándor Körei: Longing for Gaia

Curator: Tiffany Farkas

Vernissage: 04 December 2024, Wednesday, 6pm

On view: 05 December 2024 – 01 February 2025

Throughout human history, industrial revolutions have had a dual impact on the relationship between humans and nature: while technological advancements have alienated humanity from the natural world, they have also brought with them a form of biromantic thinking. This notion, which emerged in the second half of the 19th century following Romanticism, emphasized a deep emotional connection to the living world, a rediscovery of the relationship between humanity and nature, and a desire for harmonious coexistence with the environment—values that were overshadowed by the effects of modernization and the industrial revolution. These days, in the era of the Fourth Industrial Revolution, a similar biromantic wave has reemerged, once again turning our attention to the mysteries of nature, human sensitivity, and the longing for ecological balance.

In 1996, David Abram's book *The Spell of the Sensuous* was published, in which the American eco-philosopher examines the alienated relationship between humans and nature from a phenomenological perspective. Abram argues that modern humans live in a state of "sensory deprivation," as natural experiences are increasingly replaced by those mediated through the virtual world. He emphasizes the profound, intuitive connection between the human senses and the world, suggesting that the senses, once the direct link to the landscape, weather, and living world that constructed our reality, have now been relegated to the background. As Abram writes, "The landscape draws our attention as if it were telling mysterious stories that we can only understand if we quiet ourselves and open our senses."

The exhibition focuses on the elusive, mysterious characteristics of nature, which further deepen our longing for understanding and connection. The paintings of András Ernszt and the glass sculptures of Sándor Körei are meditative contemplations on nature, through which both the artists and the viewers strive to uncover and understand the abstract experience of existence embedded in nature. Ernszt's paintings mimic the spatial illusion of hazy landscapes in two dimensions: different layers evoke the chaotic tangle of overlapping branches, shoots, and canopies intertwine into a mesmerizing forest scenery where the gaze can easily become lost. Through the thick, misty layers of acrylic paint, the intention of leaving a mark emerges, reflecting in the fluidity of the paint and the expressive application of it with a brush or painting knife, while in contrast, the precise arrangement of specific natural forms highlights the hidden mathematical systems found within nature. Körei's works explore the complex relationship between nature and human intervention. His glass sculptures, with their strictly arranged, geometrically ordered compartments filled with dried flowers, resemble botanical taxonomic methods used in scientific archiving, research, and display. The act of enclosing the flowers behind glass makes them untouchable, offering a form of respectful preservation, but simultaneously removes them from their organic life cycle, placing them into an anthropocentric ecosystem. In contrast, the acid-etched glass sculptures displayed in the exhibition conceal the plants within the cloudy glass, sometimes adhering to the glass surface. These fictional plants can only take shape through our imagination and memories.

In the heart of those who seek to glimpse beyond the fog, an intense desire for the unknowable arises — a longing for Gaia, the essence of nature's mystery, and the bond it promises. This desire reminds us that we are part of an interconnected, symbiotic system where every living and non-living element affects one another, and where human existence is inseparable from the hidden laws of nature.